

at under Forhandlingerne i 1909 var en af de Bebrejdelser, der blev rettet mod dem, der stillede Forslag den Gang, den, at man gjorde Balancen i det, der blev gjort op som de varige Udgifter ved den nye Ordning, mindre derved, at man fjernede Militærmusikken, idet man deroverfor sagde, at man paa denne Maade strøg noget, som det siden vilde være lettere at faa ind igen. Dertil skete ganske vist allerede det første Skridt i 1911, og der blev den Gang ogsaa rettet Bebrejdelser imod dem, der gennemførte Ordningen, netop paa Grund af den Forbindelse, hele det Spørgsmaal havde med den Diskussion, der havde fundet Sted i 1909. Nu gaar man altsaa i sine Ønsker et Skridt videre i samme Retning, og jeg kan ikke se andet, end at man rører ved og rejser de gamle Stridigheder fra Militærordningen i 1909 ved at stille Krav paa dette Punkt nu. Derfor forekommer det mig at være det rigtigste at lade dette Spørgsmaal hvile, indtil der kommer den Afgørelse af Ændringer i den øvrige Lovgivning, som vel i alle Tilfælde siden maa komme.

J. C. Christensen: Jeg bestrider ikke, at der i 1911 kan have været rettet Bebrejdelser mod det daværende Ministerium, fordi det foretog en Ændring i Ordningen af Militærmusikken. Men det er ikke sikkert, at der var nogen Retfærdighed i disse Bebrejdelser. Det var der efter min Mening ikke, thi i 1909 blev det udtrykkeligt vedtaget efter et Forslag i Landstinget, at Ordningen af Militærmusikken skulde udskydes til den 1. April 1911, man skulde staa frit overfor den Sag. Jeg har ikke benægtet, at det var Tanken ved de oprindelige Lovforslags Fremsættelse, at Militærmusikken skulde afskaffes. Den Gang var dette altsaa et Led i den økonomiske Beregning, men det blev taget bort under Lovforslagenes Behandling. Det er det, jeg har gjort den højtærede Minister opmærksom paa, og jeg tror ikke, at nogen af os har Interesse i at opretholde en Fiktion om, at Ordningen af Militærmusikken skal være knyttet til oprindelige Tanker om dens Afskaffelse ved Fremsættelsen af Lovforslagene om Forsvarsordningen. Der er i hele vort Folk en stor Sympati for Bibeholdelsen af denne Musik, og det er min Overbevisning, at vi ikke er bundne til at afskaffe den. Jeg kan heller ikke se, hvorfor vi da ikke skulde ordne Sagen saaledes, at baade Militæret og de civile er tilfredse.

Forsvarsministeren (P. Munch): Det er ganske givet, og det erkendes ogsaa af det ærede Medlem, at den Ordning af Militærmusikken, der i sin Tid var foreslaaet, var et Led i det økonomiske System, som forelaa for Vælgerne, den Gang man gik til Valg i 1909. Dertil kommer, at den Ordning, der nu bestaar, gennemførtes i 1911 af de to Partier, som nu stiller Krav om, at den skal forandres. Den Gang sad de to Partier med Flertal baade i dette og i det andet Ting og kunde ordne Spørgsmaalet, som de ønskede. Derfor forekommer det mig, at det er lidet rimeligt, at man under den nuværende Situation rejser Krav om at faa en yderligere Ændring paa dette Punkt.

Jeg skal ikke indlade mig paa nogen Diskussion med det ærede Medlem om, hvorvidt der i de Bebrejdelser, der fremsattes i 1909 og siden i 1911, var Berettigelse eller ikke. Det ærede Medlem og jeg vil vel vanskeligt blive enige derom, og hvis vi kom til at forhandle derom, vilde vi være langt inde i en almindelig Diskussion om dette Spørgsmaal. Det Spørgsmaal skal jeg derfor ikke omtale. Men jeg vil fastholde, at det ikke vil kunne ventes, at dette Spørgsmaal løses uden i Forbindelse med Spørgsmaal om andre Ændringer i vor Militærordning, der vil bevirke, at man ikke ved Hjælp af den Sympati, der er for Militærmusikken, foretager en Forrykkelse af det økonomiske Grundlag for vor Hærordning, som i sin Tid blev lagt.

J. C. Christensen: Jeg paastaar og mener at have Ret i min Paastand, at Ordningen af Militærmusikken er ikke knyttet til en Tanke om en Revision af Forsvarslovene. Naar Ministeren knytter den dertil, er det kun en Sammenknytning, som Ministeren nu foretager, men som ikke tidligere har været fastsat her i Rigsdagen. Oprindeligt var det foreslaaet saadan, det er sandt, men Rigsdagen vedtog noget andet i 1911, og siden den Tid har der ikke været den Sammenknytning, som den ærede Minister nu taler om.

Forsvarsministeren (P. Munch): Jeg forstaar ikke, hvorledes det ærede Medlem kan opretholde denne Paastand. Forholdet er jo, at paa Militærmusikkens Omraade dannede Lovgivningen af 1911 Afslutningen paa hele det System af Militærlovgivning, der begyndte i 1909, og den indgik derved som et Led i det System, som den Gang blev skabt.